

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. august 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Anne Marie Wegersleff
Hansen
Sagsnr.: 2013-0032-0813
Dok.: 825162

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 454 (Alm. del), som Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 26. juni 2013.

Morten Bødskov

/

Merete Milo

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 454 (Alm. del) fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Kan ministeren bekræfte, at afgørelser i sager om udvisning på grund af kriminalitet ikke nødvendigvis skal træffes af domstolene og i forbindelse med strafudmålingen?”

Svar:

Det er et grundprincip i udlændingeloven, at en afgørelse om udvisning på grund af kriminalitet træffes af den domstol, der behandler straffesagen, og i forbindelse med afgørelsen i straffesagen.

Domstolsbehandlingen af spørgsmålet om udvisning i tilknytning til straffesagen sikrer, at udlændingen beskikkes en forsvarer, og at der kan træffes afgørelse i sagen på baggrund af en helhedsvurdering.

Administrativ udvisning kan derfor kun ske i begrænset omfang.

Således kan en udlænding, der ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, udvises administrativt, hvis udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af visse straffelovsbestemmelser, smugleri efter toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller hvis udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1. Det samme gælder, hvis udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer, eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrket mistanke, jf. § 25 a, stk. 1, nr. 2.

En udlænding, der ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan efter indrejsen endvidere udvises administrativt, hvis der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse, jf. § 25 a, stk. 2, nr. 1, hvis udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen, jf. § 25 a, stk. 2, nr. 2, eller hvis andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet, jf. § 25 a, stk. 2, nr. 3.

Efter udlændingelovens § 25 b, stk. 1, kan en udlænding herudover udvises administrativt, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Desuden skal en udlænding, der ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i udlændingelovens § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), og som er pålagt at udrejse af landet straks, eller som ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen, udvises af landet, medmindre særlige grunde taler herimod, jf. udlændingelovens § 25 b, stk. 2.

Ved en afgørelse om udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b skal der efter udlændingelovens § 26, stk. 1, tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af de i § 26, stk. 1, nr. 1-6, nævnte forhold, herunder bl.a. udlændingens tilknytning til det danske samfund og til herboende personer, udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer og udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet.

Afgørelser om udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b træffes som udgangspunkt af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1. Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering træffer dog tillige afgørelser om udvisning efter lovens § 25 b, stk. 2, når denne styrelse har pålagt udlændingen at udrejse straks, eller når udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat af Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering, jf. lovens § 46, stk. 2, 2. pkt.

Afgørelser om udvisning truffet af Udlændingestyrelsen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering kan påklages til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 2, nr. 4.